

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/42/2020
Identifikačné číslo spisu:	8418011101
Dátum vydania rozhodnutia:	21.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8418011101.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného W. B. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 14. júla 2020 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Pavla Vargaeštoka proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 6. júna 2019, č. k. 6To/28/2019-697, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. B. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Kežmarok (ďalej „okresný súd“) rozsudkom z 29. marca 2019, č. k. 1T/34/2018-651, uznal obvineného W. B. (v spoločnom konaní s mladistvým W. Q.) za vinného v bode 1 z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona („Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2 z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že

1. v čase okolo 18.30 hod. dňa 18. júna 2018 sa snažili vstúpiť bez oprávnenia do rodinného domu V. B. ml. na adrese E. XXX/XX, K., okr. N., aj napriek tomu, že rodinní príslušníci držali dvere, obv. W. B. rozbil lopatou sklenenú výplň s rozmermi 70 x 50 cm na plastových vchodových dverách, v dôsledku čoho sa zľakli a ustúpili od dverí nabok, obv. W. B. lopatou zasiahol V. B. st. do hlavy, následne sa im podarilo lopatami otvoriť dvere, vošli do domu aj napriek výzvam, aby odišli, lopatami začali udierať po kuchynskej linke, obv. W. B. vytrhol zásuvku a vytrhol dvierka na kuchynskej linke, zaútočili na V. B. ml., čím mu spôsobili škrabance na rukách a odišli až potom, ako prišiel Y. B. a povedal im, aby prestali, a aby odišli, následne sa ešte do domu vrátili a začali hádzať kamene a tehly, ktorými zasiahli M. B. do nohy, dcéru F. B. zasiahli tehlou do tváre, potom vyšli vonku a išli za Y. B., ktorého napadli pred jeho domom, pričom obv. W. B. ho udieral lopatou, čím v dôsledku tohto konania Y. B. utrpel poranenia: zlomeninu 10. rebra vpravo, pomliaždenie pravého lakťa a pravého predlaktia a pomliaždenie a

trznú ranu ľavej ruky s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 3 týždňov, V. B. st. utrpel poranenia: otras mozgu, sečnú ranu hlavy, reznú ranu spodnej časti brady a reznú ranu ľavého predlaktia s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 2 týždňov a spôsobili škodu V. B. ml. poškodením plastových dverí a sklenenej výplne s rozmermi 70 x 50 cm v sume 17 € a poškodením kuchynskej zásuvky a dvierok na kuchynskej linke v sume 30 €, t. j. spolu 47 €,

2. v čase okolo 18.30 hod. dňa 18. júna 2018 potom, ako vstúpili bez oprávnenia do rodinného domu V. B. ml. na adrese E. XXX/XX, K., okr. N., aj napriek tomu, že rodinní príslušníci V. B. st., M. B. držali dvere, a po opakovanej výzve nechceli domácnosť opustiť, ničili nábytok lopatami a počas toho, ako obv. W. B. držal lopatu v ruke, kričal najmenej 3 - krát, že ich pozabíja, že on sedel v base, najmenej 2 - 3 krát aj obv. ml. W. Q. im kričal, že ich zabije, odišli až potom, ako prišiel Y. B. a povedal im, aby prestali a aby odišli, následne sa ešte do domu vrátili a začali hádzať kamene a tehly, potom vyšli von a išli za Y. B., ktorého napadli pred jeho domom a počas toho obv. ml. W. Q. kričal, že ho zabije, taktiež obv. W. B. kričal, že ho zabije, že on dlhé roky sedel, že je mu to jedno, že mu podpáli dom, čo zopakovali najmenej 3 - krát a družke S. N., ktorá bránila Y. B., kričal obv. W. B., že ju znásilní, vyhrážal sa jej s použitím vulgárneho vyjadrenia, čím týmto konaním vyvolali strach a obavu o svoj život a zdravie u V. B. ml., V. B. st., M. B. a tiež aj obavu o svoj život a zdravie u Y. B. a S. N..

Za to okresný súd obvinenému W. B. podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky, na ktorého výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) bol obvinený W. B. zaviazaný nahradiť škodu poškodenej Union zdravotnej poisťovni, a. s. v sume 166,30 eur a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený V. B. ml. odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolania obvinení W. B. a W. Q., ktoré Krajský súd v Prešove (ďalej „krajský súd“) uznesením zo 6. júna 2019, č. k. 6To/28/2019-697, zamietol podľa § 319 Tr. por.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal podaním z 29. januára 2020 dovolanie obvinený W. B. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Vargaeshtoka, so sídlom Radlinského 29, Dolný Kubín (doručené 30. januára 2020, č. l. 732-735), pričom poukázal aj na dôvody, ktoré uviedol samotný obvinený v obsahovo zhodnom dovolaní doručenom na okresný súd 17. októbra 2019 (č. l. 718). Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 386 Tr. por. vyššie uvedené uznesenie Krajského súdu v Prešove zo 6. júna 2019, č. k. 6To/28/2019-697, a rozsudok Okresného súdu Kežmarok z 29. marca 2019, č. k. 1T/34/2018-651, zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. V podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a § 374 ods. 3 Tr. por. Porušenie práva na obhajobu dovolateľ s poukazom na princíp rovnosti zbraní, čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 2 ods. 7 Tr. por. videl v tom, že súd odmietol vypočuť svedkov, čo bol v rámci zásady spravodlivého súdneho procesu povinný riadne zdôvodniť, čo podľa dovolateľa neurobil a poškodení a svedkovia, ktorých navrhovali v konaní poškodení, boli podľa dovolateľa zaujatí a spravodlivé rozhodnutie je nad hospodárnosťou konania a bolo poukázané na zásady ustanovené v § 2 ods. 10, ods. 11 Tr. por.

Dovolateľ uviedol, že odmietnutie vypočuť svedka W. Q. odôvodňoval súd hospodárnosťou konania a že tento výsluch pokladá za nadbytočný aj napriek tomu, že obhajoba uvádzala, že pôvodná výpoveď svedka bola neúplná, pretože sa nechcel do sporu miešať vzhľadom na priateľské vzťahy s poškodenými aj obvinenými a z dôvodu, že pracuje v zahraničí a takéto výsluchy by ho zaťažovali a zvyšovali by mu jeho náklady na cestu. Podľa dovolateľa vypočuť svedkov G. Q., W. Q., R. Q., V. Q. a T. B. odmietol súd z dôvodu, že obaja obvinení boli vo výzve súdom upozornení na možnosť súdu odmietnuť dôkazy, ktorých návrh na vykonanie nebol oznámený súdu bez meškania, pričom obvinený tak neurobil z dôvodu, že počas incidentu mal požitý alkoholické nápoje a o týchto svedkoch, ktorí mali byť zúčastnení na incidente, sa dozvedel až neskôršie od svojich rodinných príslušníkov a títo svedkovia môžu preukázať nevinu obvineného, resp. prinajmenšom vniesť do veci svetlo a pravdu, a to že nielen obvinení

boli útočníkmi, ale v danom prípade sa jednalo o vzájomný fyzický súboj dvoch strán a útočníkmi boli aj poškodení, ktorí hádzali kamene, tehly, hrnce, obidve strany mali poriská z lopát a niektorí aj lopaty, ale to sa týka obidvoch strán, no tieto skutočnosti svedkovia z rodiny poškodených neuvádzali a súd nezistil, či k poškodeniu na zdraví zo strany Y. B., V. B. a S. N. došlo v čase keď útočníkmi boli poškodení a obvinení sa len bránili primeraným spôsobom, pretože aj súdny znalec z oblasti zdravotníctva uvádzal, že poškodený Y. B. má cca 140 kg a aj napriek tomu je mrštný a v dobrej kondícii, čo mohli potvrdiť jedine svedkovia, ktorých navrhovali obidvaja obvinení. Na základe uvedeného je dovolateľ toho názoru, že nebolo jednoznačne a hodnoverne preukázané, že by naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestných činov, za ktoré bol odsúdený. Tiež uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne je podľa dovolateľa neprimerane prísny s poukazom, že svojím konaním neporušoval domovú slobodu a trestné činy, okrem výtržníctva, nespáchal a incident začal V. B., ktorý ho s rodinou aj predložovali.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Kežmarok písomným podaním z 25. februára 2020, č. k. Pv 328/18/7703-75 (č. l. 753), ktorým navrhla dovolaciemu súdu dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože súhlasí s dotknutým uznesením krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu, ktorý správne v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil dôkazy a dospel k správny skutkový a právny záverom, ktoré vo vyjadrení podrobne rozváža s tým, že zároveň sa náležite vysporiadal s obhajobou a presvedčivo odôvodnil, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Jednoznačne je potrebné stotožniť sa s pripomienkou uvedenou v rozhodnutí krajského súdu, ktorý poukázal na to, že len súd rozhodne, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná, čo je prejavom zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a neuberalo sa smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Napokon prokurátor uviedol, že aj uložený trest obvinenému zodpovedá zásadám ukladania trestov stanovených Trestným zákonom.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 12. júna 2020. Po predložení spisu dovolací súd stranám doručoval v predošlom odseku uvedené vyjadrenie Okresnej prokuratúry Kežmarok, keďže to neurobil okresný súd.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietať skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť. Dovolací súd ku konkrétnym obvineným uplatneným dôvodom dovolania uvádza nasledujúce skutočnosti.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva.

V prejednávanej veci dovolateľ namietal porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom tým, že súdmi neboli akceptované jeho návrhy na vypočutie svedkov W. Q. s poukazom na hospodárnosť konania a G. Q., W. Q., R. Q., V. Q. a T. B. s poukazom na skutočnosť, že vypočutie svedkov obvinený nenavrhol na základe súdom zaslanej výzvy na oznámenie vykonania dôkazov.

Dovolací súd k tomu uvádza, že právo navrhovať dôkazy (vrátane návrhov na vypočutie svedkov) patrí medzi základné práva obvineného (§ 34 ods. 1 Tr. por.). Je však na posúdení súdu, aby rozhodol, ktoré z dôkazov navrhovaných procesnými stranami vykoná, pričom pri tomto svojom rozhodovaní je obmedzovaný zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci v tom smere, že pokiaľ má súd za to, že dôkazy získané z vykonaných dôkazných prostriedkov sú dostatočné na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, nie je povinný vykonať ďalšie stranami navrhované dôkazné

prostriedky, a teda procesné strany majú síce právo navrhovať dôkazy, ale tomuto právu nezodpovedá povinnosť súdu všetky navrhované dôkazy aj vykonať (k tomu primerane R 7/2011, R 14/2015-II.). Vo svojich meritórnych rozhodnutiach okresný súd (na stranách 11 až 15) a krajský súd (na stranách 5 až 9) podrobne uviedli konkrétne dôkazy, o ktoré opierajú skutkové zistenia, akými úvahami sa spravovali pri hodnotení vykonaných dôkazov a právne úvahy, ktorými sa spravovali pri posudzovaní dokázaných skutočností v otázke viny, ako aj ako sa vyrovnali s obhajobnými vyjadreniami a dôvody nevyhovievania návrhov na vykonanie ďalších dôkazov, a to návrhov na výsluch svedkov uvedených dovolateľom. Okresný súd pritom rozhodol o uvedených návrhoch na doplnenie dokazovania riadne na hlavnom pojednávaní podľa § 272 ods. 3 Tr. por. uznesením o odmietnutí vykonania týchto dôkazov, pričom treba uviesť, že takému rozhodnutiu predchádzalo v prípade svedka W. Q. opakovaná snaha okresného súdu zabezpečiť jeho účasť na hlavnom pojednávaní predvolaním svedka a jeho predvedením Policajným zborom (podľa dotknutej správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Kežmarku nebol W. Q. predvedený z dôvodu, že mal nachádzať vo Veľkej Británii na nezistenom mieste, č. l. 619) a navyše pri výsluchu tohto svedka v prípravnom konaní, ktorého zápisnica bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, bol prítomný vtedajší obhajca obvineného, ktorý mal teda možnosť svedka riadne vypočuť. Pritom nie je určujúce, že okresný súd dôvodil odmietnutie vykonania tohto dôkazu aj hospodárnosťou konania, keďže v prípade nevykonania výsluchu tohto a aj ďalších svedkov okresný súd v rozsudku uviedol s poukazom na iné vykonané dôkazy, prečo nepovažoval za potrebné jeho osobné vypočutie, resp. vypočutie ďalších navrhovaných svedkov a v tomto smere je irelevantné tvrdenie obvineného, že sa o týchto ďalších svedkoch mal dozvedieť až neskôr. Napokon dovolací súd poukazuje, že nič nebránilo obvinenému a jeho obhajcovi ako strane trestného konania, pokiaľ osobný výsluch niektorého svedka na hlavnom pojednávaní považoval za podstatný, aby sám v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. zabezpečil účasť dotknutého svedka na hlavnom pojednávaní. Dovolací súd navyše zo spisu zistil, že obvinený W. B. v pôvodnom konaní neuplatnil návrh na výsluch svedkyne T. B. a taký návrh uplatnil spoluobvinený W. Q., čo vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 29. marca 2019 (č. l. 633).

Okresný súd výslovne uviedol vo svojom meritórnom rozhodnutí dôvody nevyhovievania návrhu na vykonanie dotknutých dôkazov a týmto jeho procesným rozhodnutím ohľadom odmietnutia vykonania týchto dôkazov sa zaoberal aj krajský súd pri rozhodovaní v odvolacom konaní, ako to vyplýva z uznesenia krajského súdu, ktorým boli odvolania obvinených zamietnuté. Z uvedeného je podľa dovolacieho súdu zrejmé, že k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu v prípade obvineného nedošlo, a preto nebol splnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a bolo aj irelevantným poukazovanie podľa § 374 ods. 3 Tr. por. na konanie pred okresným súdom, keďže v jeho konaní neboli zistené vytýkané pochybenia.

Z obsahu ďalších dovolacích námietok ohľadom rozsudku okresného súdu vyplýva, že tieto sa týkajú zistenia skutkového stavu a hodnotenia dôkazov, a teda dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., hoci dovolateľ v tomto prípade výslovne tento dovolací dôvod neoznačil. Dovolací súd k tomu uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe (R 120/2012) je dovolací súd pri posudzovaní dovolania viazaný v ňom uvádzanými vecnými dôvodmi (chybami), resp. argumentmi, nie ich podradením pod konkrétny právny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dovolací súd uvádza, že v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zároveň však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. Teda dovolanie v tomto prípade neslúži na prípadnú revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Pokiaľ teda dovolateľ poukazuje na určité pochybenia, ktoré majú podľa neho spočívať v tom, že nemal byť riadne zistený skutkový stav a že bola nesprávne vyhodnotená dôkazná situácia poukázaním na konkrétne dôkazné prostriedky, resp. skutočnosti z nich vyplývajúce (podľa dovolateľa malo ísť o vzájomný fyzický súboj dvoch strán a útočníkmi boli aj poškodení a k ich zraneniam mohlo dôjsť, keď boli útočníkmi, resp. poukazovanie na vyjadrenie znalca z odboru zdravotníctva), tak uvedené sa práve týka skutkového stavu zisteného v pôvodnom konaní, ktorý však dovolací súd v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže v tomto smere skúmať, meniť ani hodnotiť

(skutkový stav je vždy výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania). Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu jeho nesprávneho právneho posúdenia alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku), a teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku meritórneho rozhodnutia môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane k tomu R 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.). V tomto prípade však obvinený v rozpore s uvedeným uplatňuje práve námietky charakteru skutkového, ktoré nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolateľ v dovolaní neuvádza konkrétne dôvody, resp. pochybenia ohľadom toho, že by skutková veta meritórneho rozhodnutia nezodpovedala jej právnemu posúdeniu (dovolateľ len všeobecne uvádza, že nebolo preukázané, že obvinený naplnil všetky objektívne znaky skutkovej podstaty dotknutých trestných činov) a dovolací súd bez ich uplatnenia zo strany dovolateľa nemôže také skutočnosti posudzovať sám ex officio (§ 385 ods. 1 Tr. por. resp. § 374 ods. 1 Tr. por.).

Pokiaľ dovolateľ poukazoval, že uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky je neprimerane prísny s poukazom, že sa trestných činov nemal obvinený dopustiť, tak dovolací súd uvádza, že prísnosť či miernosť uloženého trestu nie je predmetom posudzovania dovolacím súdom a uvedené nespadá ani pod niektorý z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a v tomto smere je irelevantný názor dovolateľa, že obvinený nemal dotknuté trestné činy spáchať. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že podľa rozsudku okresného súdu bol obvinenému ukladaný úhrnný trest podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. ako najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou 1 rok až 5 rokov, ktorej dolná hranica sa vzhľadom k prevažovaniu priťažujúcich okolností zvyšovala podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (§ 38 ods. 8 Tr. zák.), takže obvinenému bol ukladaný trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov, takže okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov je uložený v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe a nebol naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. (dovolateľom výslovne neuplatnený), podľa ktorého sa vyžaduje, aby bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.